

Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 476-ҳадис

وَعَنْ حَابِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَرَّ بِالسُّوقِ وَالنَّاسُ كَنْفَتَيْهِ، فَمَرَّ بِجَدْيٍ أَسْكَ مَيْتٍ، فَتَنَاؤَهُ، فَأَخْذَ بِأَذْنِهِ، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنَّ هَذَا لَهُ بِدِرْهَمٍ؟» فَقَالُوا: مَا نُحِبُّ أَنَّهُ لَنَا بِشَيْءٍ، وَمَا نَصْنَعُ بِهِ؟! قَالَ: «تُحْبُّونَ أَنَّهُ لَكُمْ؟ قَالُوا: وَاللَّهِ؛ لَوْ كَانَ حَيًّا كَانَ عَيْبًا، إِنَّهُ أَسْكَ، فَكَيْفَ وَهُوَ مَيْتٌ؟! فَقَالَ: «فَوَاللَّهِ، لَلَّذِيْنَا أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ هَذَا عَلَيْكُمْ» رَوَاهُ مُسْلِمٌ [2957].

قَوْلُهُ «كَنْفَتَيْهِ» أَيْ: عَنْ جَانِبِهِ، وَ«الْأَسْكُ»: الصَّغِيرُ الْأَدْنِ.

Жобир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бозорнинг олдидан ўтдилар. У зотнинг икки ёнларида одамлар бор эди. Шу пайт у зот қулоғи кесилган ўлик улоқчани кўриб қолдилар. Бориб, унинг қулоғидан тутиб, «Қай бирингиз мана шуни бир дирҳамга олади?» дедилар. «Текинга ҳам олмаймиз. Уни нима ҳам қиласиз?» дейишиди. «Бунинг сизники бўлишини истайсизларми?» дедилар. «Йўқ! Аллоҳга қасамки, агар у тирик бўлганда ҳам айбли бўлар эди, чунки қулоғи кесик экан. Ўлик бўлгач, нима ҳам қиласиз?» дейишиди. Шунда у зот: «Аллоҳга қасамки, у сизлар учун қанчалик қадрсиз бўлса, Аллоҳ учун дунё бундан ҳам қадрсизроқдир», дедилар».

Ином Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

